

Några
Upbyggeliga
B r e f.

W A S A , 1778.

Tryckte hos Georg Wilhelm Londicer,
Kongl. Privil. Bocktryckare.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

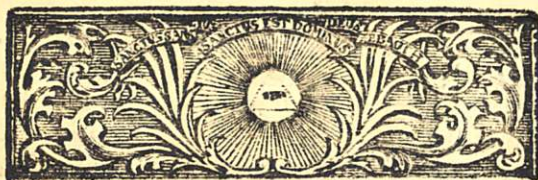
1878

1878

1878

Printed by George Thompson & Co. London.
No. 1, Strand.

Min Herre och älskelige Wän
i Herranom Jesu Christo!

Bilönkes af mig den ringesta;
Guds Faders omäteliga och o-
ändeliga barmhertighet uti So-
nen Jesu Christo, samt den dyre Fräl-
sarens och Försonarens ständigt upels-
dande brinnande kärlek, som måtte upelda
själ och kropp, til at frögdas i lefwande
Gudi, samt den Helge Andes ständigt in-
neboende nåd och medverkande kraft uti
själ och hjerta, til tronens lius och lif uti
troget omfattande, utaf Jesu ewiga nå-
desfullhet.

Jag tackar min värda wän för alt
godt och för det kärliga sändebref, som
jag har undfått, det ena efter det andra.
Jesús sielfwer meddele min wän det
himmelsta och ewiga goda, utaf sin För-
soning, och sielfwer sände honom den

ena Andans öfwertygelse och nådes skatten efter den andra; på det, at med hwär ny dag, måtte wara ny öfwertygelse om barnskapet i Gudi, genom den Heliga Andas vittnesbörd; ty den som öf älskat hafwer in i en blodig död, han wil ingalunda, at våra själar skola fördärfwas, utan han står med utsträckta armar, full af nåd, til at gifwa dem armom hjelp och råd. Står nu Jesus med utsträckta armar och wil öf helt och hållit emottaga, ehuru han behöfwer öf intet; ty han är Helig utan öf, och hans Namn är stort utom öf; huru mycket mera borde wi icke då utsträcka våra tronens och hoppens armar uti längtan, til at kunna Jesus emottaga och uti våra hjertan innesluta, efter wi behöfwa honom, och kunna icke honom förutan, salige warda ej eller komma til äran, där vårt namn blifwer kändt ibland de utforade, och där skolon wi så känna honom fullkommeligen och lofwa i alla ewigheters ewighet, som öf af idel kärlek i tiden frälst hafwer, ifrån Guds wrede, lagsens förbannelse, ifrån synden och den ewiga döden. Men emedan wi ännu äro uti striden; så måste wi ju ständig acktning gifwa

wa, at wåra ðgnefast aldrig måtte kom-
 ma uti tankar och minne ifrån den
 korsfåsta JEsu; ty at kunna hålla sig
 fast wid honom, dertil behöfwes icke al-
 lenast et ðgnefast och sedan wånda ryg-
 gen til uti otro och olydno; utan dertil
 fordras en daglig upståndelse ifrån otro-
 het och ifrån andelig lamhet och kallsin-
 nighet, och uti trones långtan, åter skyn-
 da sig fort ifrån denna synda-ort til JEsu
 korß och blodiga sår, och straxt haf-
 wa sina trones ðgnefast wånde uti
 trohet och andagt å det stora försö-
 nings-hafwet, der all frålning ifrån
 ondskan, skal blifwa uppenbar för sjä-
 len. Åck huru stor! Åck huru härlig är
 den sköna pärlan JEsus, hwilken mån-
 gen ännu i denna dag trampar under
 sina otros fötter, och icke hafwer något
 försyn at förackta och försmåda den All-
 wåldiga; men alt detta se sia de ande-
 liga arma och fattiga för hafwa gjordt,
 och alt detta förödmjukar dem desto mer,
 at de få se, at de äro af nåde frälste och
 hafwa icke det förtjent genom sin trohet,
 at de skulle blifwa förlofåde och få se
 Herran, ansigte emot ansigte, hwilket sker
 dock af blotta nåde, för JEsu öfwerfulla
 kärleks skull.

Min wän berättar om några nyheter derstädes; men den berättelsen bär ej något annat med sig til mig, utan nypligt och skyldighet, til at draga all ting fram, uti åtankan och bönesuckan uti min swaghet, för Jesu ansigte.

Min Wän låfwar mig watten af de jordiska brunnar och flaskor, hwilket kunde ock gagna mig, ock så intet; jag tackar allerödmjukast för denna min Wäns och Herres wälwilljoghet emot mig; men min Wän borde ej göra sig mera omak och beswär för min skull; ty han hafwer ju redan alt detta för mig gjordt, hwaruinnan Herren sjelf ware hans själs läkare och wedergällare i nåder, under alt det han gör och låter. Herren genom sin Anda och kraft, af sina ewiga hälso-brunnar och bloddrypande nådedroppar, swalke och wedergwecke nu, och i dödsstunden och i alla ewigheters ewighet min Wäns själ och hjerta. Swad mitt tilstånd widkommer, så är jag altid efter wanligheten såsom tilförne uti min swaga lerhydda upfyld med detta sig ändande elände; men låfwat wara den korsfäste, som hafwer oß förwårswat en oändelig frögd uti sin pina och marter, der all salighet allom meddelas och öfwerfullt inskänkes.

JEsus

Jesus sjelfwer hjelpe min odöde-
 liga själ, beware och förklare til sin til-
 kommelse dag, hwarest själ och kropp blif-
 wa löste ifrån alt qwal och införde uti
 arones sal, hwartil oß hjelpe den högt-
 lofwade och ewigt prisade Heliga Treenig-
 heten, Fadren, Sonen och den Helige Ande.
 Amen. Jag kommer fram med mina
 swaga hålsningar efter det nådesmått, som
 Herren mig förlänt hafwer, til min äls-
 kelige Herre och hans kära Fru, jämte
 Jungfrurna och Kyro Lisa, samt alla
 andra öfriga i huset, hwilka ware rätt
 mycket hålsade ifrån mig och mina kära
 Föräldrar och Syskon allesamman, war
 god och hålsa flere wänner derpå orten
 som mitt ringa namn wilja känna.

Jesus inskrifwe allas namn uti lif-
 sens bok och läre alla känna kraften af
 hans söta ljusliga Jesu Namn, hwaruti
 alle ware wälsignade och behålsade, med
 kraft och Anda i tid och i ewighet. Amen.
 Jag förblifwer

Min älskelige Wäns och Herres

N.N. d. 3 April
 1778.

ringesta tjenarinna
 i Frälsarens nådeförbund.
 N. N.

Min

Min älsfeliga Wän och värda Syster
i Herranom Jesu Christo!

Tag tänker med få ord hälsa på min Syster och tillönka henne den nåd, som Skaparen henne af kärlek wil meddela, uti en ewig ouplöslig nåd och barmhertighet. Jesus vår dyre Wän och Broder sielfwer siigne henne uti nåd och kärlek, med sin hufwa munns talan uti tronens längtan. hwarest själen efter et lifligt hopp och stridande, kan få den rätta ro och den saliggörande tron på honom, som sitt lif utgaf och hjelpa wil den arma til nåd och ewig frälsning. Den Helige Ande, som af Fadrenom och Sonenom är utgången, ingånge med ny kraft med ny nåd och råd, hwar timma och stund, uti min älskade Systers hierta och själ, uplyse, läre och lede henne hwart andetag, til at närmare och närmare nalkas den andeliga Fruktaden Christum, hwaruti hon måtte kunna få kraft til at göra Guds wilja, som ewigt skal hennes själ bätta, och til en fullkomlig förlofning henne lända. Hwad wille wi nu säga om våra hungrika, tomma, behöfwande, längtande, trängtande själar, utan det, at min själ, i hopp af den
Helige

Helige Andas kraft, förbidar JESU hjelp.
 O JESU! gör min själ förnögd, min
 själ war i JESUM nögd, ty JESUS wil
 så ha det, at du skal wara behöfswande,
 fattig och hungrig, efter nåden törstande,
 så länge du här är. Så böre wi nu säga
 wid oss sjelfwa; men än ytterligare med en
 David upmuntra och förmana våra släk-
 tar til HERRANS lof och säga: Lofwa HER-
 ren min själ, och alt det uti mig är, lofwa
 Herren min själ, och förgåt icke det myckna
 goda som han dig bewist och i alla dina lef-
 nadsdagar gjordt hafwer. Wi böre ej un-
 derlåta at tacka den stora Förbarmaren
 för hans godwilliga hjertelag, at han så
 gerna hjälper, när wi se uppå den himmel-
 ska härskaran och Änglarna, som woro
 bodskar om JESU födelse, de låfwade strart
 den godwilliga JESUM, i det de sade: och
 allom människom en god wilja, som haf-
 wa af naturen en ond wilja, ty Barnet är
 födt och ligger i krubban, hwilket framgår
 allom alt godt och borttager alt ondt. Här
 höra wi huru de prisa Lambet, ja den store
 HERRAN Zebaoth, när de utropa med så-
 dana ord och säga: Åra ware Gud i hög-
 dene, frid på jordene och allom människom
 en god wilja. Låfwade de HERRAN, fast
 mera böra wi låfwa honom, som hafwa
 und^s

undfätt den ädla friden och en god wilja
uti Jesu Christo.

Jesus styrke, Jesus styrke och we-
derqwecke min Systers själ, uti sina blo-
diga sår, in til en salig ända. Jag stad-
nar af mitt swaga hjertas fatabur med
hjerteliga hälsningar af Jesu kärlek och
nådes förbund, och förblifwer

Min älskeliga Wäns och värda Systers

N. N. d. 3 April!
1778.

trogna vän och syster
i Jesu tro
N. N.

Min

Min älsfeliga Män och värda Syster
i Jesu Christo!

Fildönskar jag Skaparens ewiga nåd,
Frälsarens fullkomliga försoning
och omfattande kärlek utaf hans
ewiga förbarmande, samt den Helige Andas,
utan återwändo, ledande nåd och
medwerkande kraft, til at fortfara utan
skärd och wanē på den smala lifsens
stig, och dageligen undfly den fördöms-
meliga breda syndabanan. Den korsfäste
Frälsaren har ju intet låtit sitt Blod
uttappa, på det at någon skal wara
utaf de fåwitiska Jungfrur, och hafwa
brist på olia i våra trons lampor. Hans
kärlek är så stor, hans blodsdroppar och
strömmar äro ju den flytande oljan, hwilken
wi borde med et långtande hjerta upta-
ga uti våra tomma trones käril. Hans
brinnade kärlek är ju den lysande lä-
gan, med hwilken wi kunde honom wak-
sammeligen tilhanda gå, så framt wi al-
lenast ständigt wille derefter stråfwa och
altid undfly den fördärfweliga påsten,
som är andelig lättja och sömnaktighet,
hwarigenom ofta wi blifwe lika de få-
witiska Jungfrur, som wakade til en tid,
men när Brudgummen länge ute dröjde,
slum

slumrade de in i sin sömnaktighet, ja at
 wi icke måtte vara de samma, när H^{Er}
 ren förökar öf nådetiden, at wi då icke
 måtte föröka synd och ondsko. Och eme-
 dan han ej straxt uti första nådewerknin-
 gen öf borttager, utan förlånar öf ännu
 tid, på det at våra tros lampor
 måtte finnas brinnande, då han warder
 kommandes; så händer det ofta under
 tiden, at själen blifwer ledsen wid den
 andeliga striden, och wil icke med alswa-
 re se til, at man måtte hwar timma och
 stund kunna vara ståndaktig uti Fräl-
 sarens nåd och så saligen beredd wäl
 skiljas hådan; ehwad H^{Er}ren skulle straxt
 komma, eller öf ännu någon tid dröjas,
 så kommer han ändock. Han dröjer
 icke derföre, at han icke skal komma, u-
 tan derföre, at Han måtte gifwa öf be-
 redelse tid, at wi en gång uti hans
 försoning måtte wärdige warda til at in-
 gå uti det ewiga Lamsens stora bröllop,
 dit inga sömnaktiga, utan waksamma
 kunna inkomma; derföre, min Syster,
 finner hon sig nu i alla delar oförstån-
 dig och sömnig, så måste hon ju se på
 den blodige Frälssaren, ty han kan, för-
 mär och förstår wäl, med sin wisa An-
 da, hennes själ ledsaga och til det rätta
 dra

draga, ty hos honom tröter intet hjälpen, och den som wil säga, at han icke får, då han söker hjälp utaf Jesum, den hafwer icke ännu rättssinneligen sökt och icke sig helt och hållit honom upoffrat, den torde wilja säga Jesum wara hård och hjälpelös, och icke prisa hans goda hjälpsamma hjertelag, men på hans sida är alsingen brist. Och ingen hafwer han ännu utkastat, som med en alswarlig tronens längtan hafwer til honom kommit, ehwad tilstånd förefallit: så hafwa ock de trogna tilförene funnit hjälpen uti honom, så måste wi också nödwändigt tro, at wi hafwa samma nåd at förwänta uti Jesu, då wi uti den ordningen söke efter honom, som Guds Ord oss förefriswer och alla Christrognas ärfarenhet utwisar; äre wi enfaldige och menlöse, men dock upriktige under all ting uti begäret efter det korsfästa, menlösa Guds Lambet, så skal all nåd och all salighet af honom utflyta i tid i striden, och sidst uti den ewiga fullkomligheten, då all ting fullbordat warder. Jesu styrke, Jesu wedergwecke, Jesu hjälper med sin Andas kraft, tronens längtan i min Systers själ upwäcke och förehenne fort til det andeliga Zion, uti de

trogs

trogna gemenfkap, och förwäre samt inlycke hennes själ uti fina blodiga sår, där hon all swalka får. Jag stannar med en swag, men hjertelig hälsning til min Syster. Jesu sielstwer med en stark och kraftig hälsosam nåd och Anda, behålse henne och wedergwecke til ewinnerligt lif. Amen. Jag förblifwer

Min wårda Wån och Systers

N. N. d. 5 April
1778.

trogna wån och syster
i Jesu nåd
N. N.

Minun rakas Sisareni Jesuxesa
Christuxesa meidän Wapahajasamme!

Teillen toivotan Jumalan armo ja wa-
pahajan palawaa rackautta, ja Py-
hen Hengen walaisewa armo ja pyhittäwä
woima joca hetki, joca aina teitä johdatais,
Jumalan tahdon tekemisessä, hamaan lop-
puun asti, joca tule totisesti teille kunnian sa-
lis ijancaikkisexi riemuxi. Minun rackan
Sisareni kirjan sain minä wasta, jonga es-
dästä minä kiitän teitä. Herra itse armon-
sa ja hengensä woimalla pyhittäköön ja wa-
laiskon teitä aina. Ise Jesus werisijn ha-
woinsa teitä kättkekön ja sulkekön josa par-
haiten sielu tule suojelluxi ja warjelluxi i-
jancaikkiseen elämään. Sillä wapahajan
werinen wanhurkaus parahiten sielua py-
hittä taita, ja ijancaikkisesti wapahata; Mi-
nun Sisareni, muista aina sydäändä anda
Jesuxelle ja ei kellengän muille, sillä hän
on ristin pusa oman sydämmensä andanut
meidän tähtemme awata, josa armo löyty.
Minä terwetän teitä sydämmen rackau-
desta. Jesus itse teitä terwähtäkön.

Mine olen aina

Minun rackan Sisareni

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, appearing as a mirror image.

Main body of handwritten text, appearing as a mirror image of the original document's content.

Handwritten text at the bottom of the page, appearing as a mirror image.

1711

1711

~~313. VIII 144.~~

Ro. Hartauskij.
N&gra

mf. x

